

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanvelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Inclinator capite moritur. 74

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

Si hac sub Junipero tua
 Reclinare se potuisset.
 Ubi Deum amisisset Vir Dei,
 Suam utique retinere animam noluisse,
 Ita ad te omnia trahens
 Præter solatia doloris tui,
 Contra opinionem Mortalium,
 Ne fidissima quidem capita
 In fellis partem vocasti.
 Sincerus tu es, causam non taces,
 Cur in lecto plane non tuo
 Sine tecto, & tegmine moriatis.
 Bona tua omnia prodigus dissipasti;
 Cessisti matrem discipulo,
 Spiritum Patri, Regnum Latroni
 Consumptum Patrimonium tuum est,
 Irrita nunc prece rogandus
 Quæ una viæ tuæ salus superest,
 Ad Patrem redis.
 Licet nec in illum, nec cælum peccaris,
 Jam non audes in neutrum
 Attollere oculos,
 Consciis quod uni quidem
 Latrones adoptaris in filios,
 Alteri consecraris in Cives.

Elia Adventus differitur in ultimum diem, quando cum Enoch Antichristo se opponet.

Iuxta illud, Io. 12. omnia traham ad meipsum.

Cum accepisset acetum, dixit, consummatum est. Vt constat ex verbis in Cruce.

Alludit ad illud prodigi, ibo ergo ad Patrem meum, & dicam, peccavi in cælum, & coram te.

Cum averterit Christus à cælo oculos meritorum, inclinant caput.

ELOGIUM LXXIV. INCLINATO CAPITE MORITUR.

Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23. Joan. 19.

Itatum hominibus JESUM abire ne crederes,
 Aversus à Cælo mori maluit,
 Quam ad homines non conversus.
 Quem Patri commendaverat Spiritum
 Subjectam effusus in Matrem
 Supremos halitus in illam direxit,
 Ut vel exinde Mundus agnosceret
 Ne se quidem sanctè mortuum sine Maria.
 Mortem ad se accedere formi dantem
 Quando ultra voce non poterat,

Prima causa, cur inclinato capite tradidit Spiritum.

Erat enim Maria juxta Crucem. Unde bene rogamus, & hora mortis suscipe.

Ita sermō D. Athanasius inter-

Advo-pretatur.

*Moos enim utique
non è caelo.*

*Emittens in illam
Spiritus suum.*

*Inter Spiritum, &
corpus Christi, amor
quidam vehemen-
tissimus.*

*Supererat mortuo
vulnus ex lancea.*

*Pectus enim Christi
Gazophylacium
Divinitatis*

*Miles lancea latus
ejus aperuit, &
exiit sanguis,
& aqua.*

*Non enim dormita-
bit, neque dormiet,
qui custodit Israel.*

*Multa corpora San-
ctorum, qui dormie-
rant, surrexerunt.*

Advocans nutu,
Ad se de tellure venienti
Prona facie, quasi osculaturus, occurrit.
Meliolem animam inditurus telluri Deus
Spiravit in illam secundo spiraculum vitæ.
Gravitate suscepti oneris victum caput,
Ruens in pectus, pondere suo nimium elatos
Oppressit.

Fidissimum Comitern Spiritum
Abeuntem ad Inferos
Sequuta cervix est quo ad potuit.
Nisi altero fixo

Non solvebatur amicitia inter tales,
Nec dum abunde doloribus sagineatus
Adhuc locum vulneri designavit.
Patre spectato ad seipsum conversus
Origini suæ ubi se vidit ita dissimilem,
Exhaust animam vis pudoris.

Inter latrones de Gazis sollicitus,
Quas superesse sibi sciret in pectore,
Conversus eo est custodientis in morem.

Depositum tamen
Hæc ipsa tanta sollicitudo detexit.
Apertum latus est,

Et egenorum tractum in usus.
Dubites etiam an ad stagnantes inibi aquas
Admovere sitiens labia voluerit.
Judicem Mundi vel mortuum
Scias in tellurem intendere.

Attendit ille de specula quidquid peccas,
Sopitum si putas, cave ne audias
Aliis illum dormire, non tibi.

ELOGIUM LXXV.
MORTUO TOTA PARENTAT
NATURA.

Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23. Joan. 19.

Noctem hanc, ne somno natam putates,
Corpora quæ dormierant, surrexerunt.

Pe.